

EGY BIBLIA PANASZA

Amikor megvett fiatal gazdám,
Mindig volt egy szép szava hozzám.
Féltem őrzött, kedvesen becézett,
A betű erdőmbe sűrűn bele nézett.
Olvasott belőlem sokszor naponta,
Mikor kézbe vett, mindig mondogatta:
'Drága kis Bibliám, óh hogy szeretlek,
Míg élek, soha el nem felejtlek!'

Így volt ez sokáig, ifjú gazdámnál,
Öröme én voltam akkor a háznál.
Ha bánat érte?-vigaszt talált bennem,
Lelkét mindig a menny felé veztettem.
Magával vitt a kabátja zsebében,
Az erőért, bizalmát belém helyezte.
Villamoson, ha munkába utazott,
A betűim sorából ott is olvasott.

Azóta eltelt néhány ős és tavasz,
És énreám egyre több a panasz.
Ifjú gazdám, hogy miért nem tudom,
Bibliát olvasni, hej de ritkán látom.
Ott heverek kint a konyha asztalon,
Vagy a könyvek között a poros polcokon.
Legújabb helyem-jajj, hogy is mondjam én?
Dunsztos üvegek közt- a szekrény tetején.

A múltkor meg rámszállt egy nagy hasú pók,
Fonni kezdett körém egy lenge hálót.
Jaj, hogy mit éreztem, el sem mondhatom,
Nem kell a Biblia, óh mily nagy fájdalom.
Az ifjú gazdám nem olvas belőlem,
Pedig erőt rejtek, épp úgy mint régen!
Nem tesz most zsebébe, nem visz magával,
Érzi, nincs köze már a Bibliával.

Jaj kérem... aztán történt még valami,
Az ifjú gazdám el is akart adni.
Az ószeresnek jó olcsón kínáltak,
De az visszaadta, tartsa meg magának.
Mi a bűnöm, hogy nem szeretnek engem?
Az emberek ritkán olvasnak belőlem,
Sárgulnak lapjaim, s mind jobban szakad,
Ha így megy sokáig- a szívem megszakad.

Gazdám!!! Ki engem mindig úgy szerettedél,
Olvassál engem-és újra szeressél!!!

MIÉRT VAN OLY SOK PANASZOD RÁM?
TESTVÉR NÉZD!!- NEM A TE BIBLIÁD???

Forrás: www.keresztenydalok.hu